

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA HAALEKANDJA

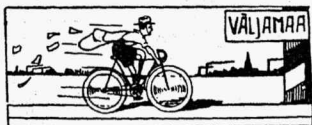
*Skautpataljonile lipu üleandmine
Eesti Skaut. Mal. annet. 21. X 1928 a.*

VIII AASTAKÄIK VABADUSPÄEV 1929
VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

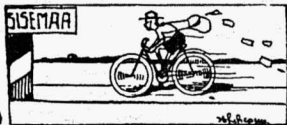
Nr. 5

TOIMETUS JA TALITUS:
TARTUS, VALLIKRAAVI TÄNAV 19
ADDRESS KIRJAVAHETUSEKS:
TARTU, POSTKAST 130

VASTUTAV TOIMETAJA: K. TREFFNER.
TEGEVTOIMETAJA: SKM. A. GRÖNBERG
TOIMETUS: H. HAAMER, K. LIPING,
A. SAMMET.

TEATED

Toimetused palub saata teateid malevate, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 10. märtsiks 1929. a.

Meie arv kasvab järjesti.

Uusi rühmi ja karju on asutatud ja osa neist juba Peastaabis registreeritud:

Puka algkooli juures hundipoegade kari;

Vahi ja Kuigatsi (Valgamaal) algkoolide juures rühmad — mille eest tänu Valga malevavanemale, kapten Jackunovitschile;

Mustvees hundipoegade kari;

Kirnas üksiksalk;

Mõisakülas skautrühm ja hundipoegade kari asutamisel;

Pärnu tahab end registreerida malevana.

Väikese rahaga annetatakse suur kink.

Baden-Powelli kingiks 16 senti igalt skaudilt ja hundipojalit on seni ära saadetud järgmistest malevatest:

Paide	Kr. 14. 56	Petseri	3. 20
Valga	11. 28	Läänemaa	— —
Tartu	11. 12	Nõmme	— —
Saaremaa	9. 44	Tallinna	21 —
Rakvere	7. 70	Võru	— —
Pärnu	6. 88		

Kokku 90. 18

Sisse oleks pidanud tulema 1800 × 16 s = Kr. 278. —

Skauдимärk erariietel kandmiseks.

Miniatüürne skauдимärk erariietel kandmiseks on juba valmis ja vastav ringkiri saadetakse lähemal ajal malevatele. Märk on sama suur kui skauditunnistuse esimesel küljel olev klissee.

SkauDIRÜgemendi lipukorjandus on annud sissetulekut Kr. 728.53. Lipp läks maksmata ühes lisakuludega — vardatupp, nahkkott, pärg, lipupostkaardid väeosaale — kokku Kr. 800.—

Lipupostkaardid 7-värvi trükis, kriidikartoni — on saada Peastaabist á 15 s. fükk ehk Kr. 1. 50 tosinaviisi. Erasisikule maksab á 20 s. ehk Kr. 2. — tosin.

Skautmasterid pidasid erakoosolekut 4. skp. Tartus. Koosolekul valiti ametist lahkunud skm. A. Tari asemele kirjatöömestajaks skm. A. Kasak. Skautmasteri töö lubati kaitsta nskm-id H. Roos, H. Tari ja H. Michelson. Kaitsmine peab sündima kahe aasta jooksul.

Inglismaale sõitjaid on end välissekretäri juures registreerinud 25.

Roverklubi soetab skaudikirjandust.

Hiljuti Tallinna Roverklubilt ilmunud „Skaudi II. järgu eksam“ on leidnud skaudide keskel tähelepanu. Et ka vastu tulla neile, kes kavatsesid anda I. järgu eksamit, ilmub Roverklubilt lähemas tulevikus „Skaudi I. järgu eksam“, koostatud uue eksamikava järele. Käsiraamat on paljundatud opolograafil, tekst on trükitud masinal.

„Skaudi II. järgu eksami“ raamatuid on saadava ln-sk. H. Tarilt, Tondi 1, Tallinn.

V. B.

Tallinna Skaut № 2 on ilmunud veebruariku numbrina Roverklubi väljaandel.

Skaut piilub siiski osavamalt kui trükiviga.

Terased lehelugejad, olete sageli märganud, et vahetevahel trükiridade vahelt kargab välja lopsakas trükiviga. Seejuures on ta sõna pannud sarnasesse maskipidu rõivadesse, et teda enam ei tunne ära toimetaja isegi.

Kõik tuleb sellest, et trükiviga oskab piiluda kavalamalt kui skaut. Ta võib sisse pügeda veel viimasel hetkel seitungitegemise juures, ning siis peab paratamatult leppima, kui ta järsku hirmitades välja kargab trükiridade varjust.

Nüüd kirjutab meile skaut A. Tammann Pärnust, et tema mitte ei ole hüpanud kaugust 5.20, nagu on eksikombel trükitud Emapäeva numbris, vaid niisuguse hüppe tegi tõeliselt H. Puistama.

Näete nüüd! Oli trükiviga kaval küll, aga skaut oli siiski osavam ja tiris ta peidupaigast välja.

Värske Jalg.

Kodumaa sünnipäevaks.

Rohemägi.

Ei mäleta me, praegused poisid, kuigi palju raskeid päevi ega äremaid sündmusi. Ei saanud me veel siis kaasa tormata ühes vanemate vendadega, võidelda kõrvuti isadega. Suudame meelega tuletada ainult üksikuid sündmusi, sõsarate virku sõrmi ning emade vaikkeid palveid.

Ometi üht on neist päevist jäänud peitu kusagile südamesoppi — mingi seletamatu tunne, mingi salapärane värin.

Kui küdeva ahjutule valgel rühmavanem jutustab liikumatult ning järelemõeldes elamusi Vabadussõjast, räägib tublide sõjalaste vahvatest tegudest, Anton Õunapuu — esimese Eesti skaudi langemisest, siis otsekui põleks südames, kogu keha väriseb erutusest, tahaks karata jõurikana püsti, võidelda ühes võitlejatega, olla vahva ühes nendega.

Mälestusi neist päevadest on meil vähe, ent meis on säilinud võimas tunne — oskame aru saada julgetest kangelastegudest, oskame mõista, et oleksime teinud niisamuti. Just see tunne seob meid, vabaduslapsi, tolaeagsete rähklemiste ja raskustega. Just see arusaamine köidab meid isade ja esivanemate mõtteilmaga.

See elab me südames alati. Kui matkame metsades või väljadel, mängime innukalt seiklusmängusid, piilume põõsaste vahel ja kanarbiku varjus, uurime jälgi ning muud metsatarkust, siis teame — meist ei tohi kasvada halvemad mehed, kui elasid sellel pinnal enne!

Kui õhtul lõkketule ääres istudes tundub sulava männivaigu lõhna, kui leek lõõmab rõõmsasti ning sädemed keerlevad kõrgel üle tummalt-seisvate pedajalatvade, siis teame — see kodumaa on ilus!

Ning kui siis rõõmsate hüüetega tantsime ümber tule sõjatantsu, kui keerleme ühes leegiga, painduvad ja erksad, siis teadku kodumaa — me armastame Eestit! Tema ja meie — me oleme kasvanud kokku!

Sisu: Kodumaa sünnipäevaks. * Skautide ühinemine noorseppadega. * Männametsa saladus. * POJAD KALJUL. * Salatähestikud. * Teated.

Skautide ühinemine noorseppadega.

Kuidas kujuneks uus organisatsioon?
skm. H. Paalmann.

Skautlemine Eestis avaldub kahes suuremas organisatsioonis — skautides ja noorseppades. Juba aasta hiljem päale viimaste asutamist, kerkis päevakorrale mõlema ühendamisküsimus, kuid ei leitud ühist keelt. Nüüd alles, kaheksandal aastal päale noorseppade asutamist, omandab ühinemise kavatsus tõsisema ilme. 1928. a. skaudijuhtide aastakoosolek tunnistas ühinemise tarvilikuks ja lahkudes viidi kaasa kindel lootus, et 1929. a. aastakoosolek juba peetakse ühiselt.

Avalik arvamine nimetab noorseppi rahvuslisteks, skaute aga rahvusvahelisteks skautideks. Milles see rahvuslikkus ja rahvusvahelikkus ühe või teise organisatsiooni elus on niivõrd lahkuminev, et ühinemine võimatu, seekohta valitsevad vaid oletused. Tegelikult on konstateerinud aga iga ühinemiseks peetud koosolek, et vähemasti ses küsimuses ei ole põhimõtteliku vahet skaudi ja noorsepa vahel. Mõlemad töötavad hääde ja Eesti isamaad armastavate kodanikkude kasvatusel alal, tarvitades selle eesmärgi läbiviimiseks skautlikku kasvatusmeetodit. Olulisemaid erinevusi ses küsimuses oleks Eesti Skautide Maleva kuulumine Rahvusvahelisse Skautide Büroosse. Selleski küsimuses ei ole noorseppadega põhimõttelisi lahkuminekuud, sest välisühenduste tarvilikkust ei või ka tulinemgi isamaalane alahinnata. Nii langesid ära need avalikule arvamisele tugenevad takistused ja skautide-noorseppade ühendamine võis alata, väljendudes vastava komisjoni kokkukutsumises ja ühiste seisukohtade deklarereerimises.

Viimastel kuudel peetud koosolekud ei käsitanud üldse mingit ühendamise surrogaati, vaid arutasid küsimust tema kõige täiuslikumas kujus. Mõlema organisatsiooni täieliku ühinemise ja kokkusulamise tähe all peeti koosolekuid, ja omavahelise läbikäimise tihenemisel on selgunud nüüd need vahed, mis organisatsioonide sisemiste korralduste mõttes nõuavad ühtlustamist.

Kaheksa aastat kestnud lahusoleku kestel arenesid kummaldi pool eluviisid eri suunas. Eriti naisorganisatsiooni küsimuses. Skaudid ja gaidid töötavad malevatena lahus, puutuvad kokku ainult ühisteks korraldusteks, nagu Emapäeva pühitsemine jne. Peastaabid on mõlemal iseseisvad, nagu see igas teises maas, kus skaudid kuuluvad Rahvusvahelisse Büroosse, kelle kongresside resolutsioonidega täielik ühtesulavus keelatud. Eestis on mõlema organisatsiooni majanduslik hoolitsemine ühine skaudi sõprade seltside kaudu. Noorseppade juures alluvad aga mees- ja naisosakonnad (vastavad meie maleva mõistele) ühisele juhile ja tulevad üldse tihedamini kokku kui skaudid ja gaidid. Skautide korraldus ses küsimuses on põhjendatud kasvatuslikust seisukohast. Toetudes senistele läbirääkimistele, ei tohiks see küsimus siiski olla ühendamise katkestajaks. Kompromiss oleks läbiviidav skaudi sõprade seltsi organis.

Teine päevaküsimus on organisatsiooni nimi. Skaudid ei seisa sugugi vastu nime muutusele, sest oleme otsinud omale kauemat aega heakõlalisi ja eestipärast nime, mis vastaks organisatsiooni eesmärgile. Sõna „skaut“ on võõrakeelne ja paljudeski muudes maades nimetavad end skau-

did rahvuslike nimeustega, nagu seda on iseenesest „Scout“ inglastele. Näiteks Ungaris — Cserkesz; Poolas — Harcerz; Prantsusmaal — Eclairer, jne. Me ei poolda aga mõne tarvituseloleva nime omamist, nagu „Noorsepp“ või „Noored Kotkad“. Ühinemise mõte leiab erapooletu ja vastuvõetava lahenduse ainult uue ja ühise nime leidmisega. Loodame selleks meie keele- ja muinsusteadlaste lahket kaasabi.

Ühenduses nimeküsimumusega tõuseb päevakorrale ka administratiivorganite eestipäraseks nimetamine. Kaotaksime staabi nimetuse. Võtaksime ka „pääliku“ asemel „juht“, mis liikumisele vastavam.

Põhimääruses tulevad paratamata ette võtta muudatusi, mis ei tähenda aga suurt ümberorganisierimist. Skautmasterite Kogu jääb sellena püsima nagu praegugi, noorsepad pääsvad skautmasteriteks samasuguses korras kui meie päälikud. Ainult nimetuse muudame. Malevad jäävad alles, maleva staabi ja päälikutekogu funktsioonid saaksid osaliselt ümber korraldatud, nagu see on kavatsetud Skm. Kogus varemgi. Rühmades viiksime sellega läbi salga töö süsteemi, asendades senise rühma staabi salgajuhtide koguga, mille eesistujaks rühmajuhht.

Vormis ei ole ette näha suuri muudatusi, loodetavasti ühinetakse haki-värvilise pluusi ja põlvikutega. Kaabu jääks alale, tema kõrval figureeriks ka suvejale vastav peakate. Võibolla tulevad mõned muudatused ameti-paeltes, sest kuld ja hõbepaelu oleme ammuigi soovinud asendada mõne otstarbekohasemaga. Märgina jääks meie praegune E. V. vapiga märk, mis väljendab niihästi skautluse, kui ka omariikluse sümbolit.

Mõningaid muutusi võib ette tulla veel eksamikavades, tingituna võimaliku kompromissi tarvidusest. Seda silmas pidades ei ole peastaap seni ametlikult välja saatnud meie uusi kavasid malevatele, et ära hoida asjata pahandust liiga tihedate muutuste pärast. Ühtlasi aga fikseeriksime siis Eesti erieksamid.

Niiviisi omab meie põhimäärus selle täieliku kuju, mis teeb tema vastavaks skautluse põhimõtetele ja Eesti oludele.

Ühinemine poleks aga täielik ilma skaudi sõprade seltside ja noorseppade vanemate kogude ühendamiseta. Meie vanad sõbrad on ses küsimuses samas arvamises ja ütlevad ikka: „Leppigu noored enne kokku, meil läheb asi siis üsna lihtsalt!“ Ning edespidi töötaksime ühise vanemate liidu all.

Meie ilusates ja igapidi poolehoidu leidvates ühinemiskavades kardan aga üht takistust, mis kerkis päevakorrale seni iseseisvana töötanud Tallinna Noorseppade Maleva hiljutise vastuvõtmisega Noorseppade Liitu. Nimetatud maleva on arenenud omaette, loonud oma eri-vormi, -korraldused ja vanusejaotuse, mis õige lahkuminevad sellest, mida meie märgime terminiga „puhtskautlik“. Niikaugele arenenud erinevuste ühtlustamisel võivad esile kerkida suured raskused.

Omades skautidena suurema organisatsiooni (skaute 1800, meesnoorseppi 600) ja rohkem võimalusi asjaga tutvunemiseks, on meil tundma õpitud skautlust väga põhjalikult. Praegu oleks õige aeg, kus hakates üheskoos edasi sammuma, võiksime teha tõesti suure häteeo Eesti noorsookasvatuse suuna määramiseks ning Eesti tuleviku kindlustamiseks. Kuigi üks või teine pool peab loobuma mõnest armsakssaanud korrast, on ühinemisega saadavad hüved ometi tuhatkord tähtsamad.

Männametsa saladus.

„Le Scout'ist“ (Belgia skaudiajakiri)

Saksakeelest Värske jälg

Väike Ardennikülake unistab kogu aasta suure, valge maantee ääres. Ta unistab, et muutub ühel päeval lärmitsevaks linnaks, rikkaks maailmalinnaks, nagu need asetsevad temast mitte kaugel. Kihutab aga mõni auto kolistades ja pasundades mööda, lõhnab õlist ja põletatud bensiniist ning keerutab tolmupilvi, siis ärkab ta korraks tukkumisest — oo, mitte kauaks — heidab tusase pilgu köstrimaja poole, mille seinad vastseelt halli korraga kaetud, rõõmustab siis väikese, tühja raudteejaama üle; kaeb maanteed, mis on jälle nii liikumatu ning tardunud, nagu mõldri hernehirmutus; tunneb häämeelt rahulikkude majade üle niisama rahuliku, muutumata taevavõlvi all, kus lebavad üksikud pilvedadjad.

Külake magab jälle ning näeb lapselikku und.

Kord lõunaajal tekkis jaamas igavene trügimine, lärmamine ja jooksmine. Enne kui külake jõuab ehmata, näeb ta lõbusat poistekarja, paljapõvelised, sinipükstega jõngermannid. Pääs kannavad kaabut, nagu võõramaalased ning käeshoitava kepi ei ole üldsegi lõppu. Seljas ripub selgkott, palju väiksem kui jõulumehel, õla kohal lehvib tuul kirevaid linte.

Varsti kaob poistehulk majanurga varju, sammub piki rohuga täiskasvanud jalgteed, läheb üle karjamaa ja hüpetega edasiruttava oja ning kaob lõpuks ligidasse männametsa. Varsti ei mõtle neist enam keegi.

Agaga päälõunal tulevad nad tagasi, salgakaupa, selgkottidest vabad, kuid igasugu kandamid õlgadel. Pagari juurest minnes, kust ära vedas keegi pikk verest; ost kotitäie leiba, saab teata, et need olevat skaudid, kes tahavad ööbida metsas ning sääl ise valmistada koguni süüagi.

Võõrastemajapidajate ei ole sellest just eriliselt võlutud. Kujutelge ometi: kui kõik linnast maalesõitvad inimesed nõnda talitaksid, mis jääb siis teha temal veel? Kuid ta lohutas end peagi, kui ta üles otsiti kohase isikuna aiavilja, liha ja toiduainetega varustajaks. Pagari juurest toodud leivahulga järgi otsustades ei kujuneks tellimised tema juures vististi samuti mitte liiga lahjaks.

Külake harjub varsti uue naabruskonnaga. Kui Hanss ühel hommikul onu juure astub sisse, ollakse sellega juba niivõrra harjunud, et üldse ei tule meelegi jutustada uut sündmust.

Hanss on kaheteistkümnepäevane poiss käharijuustega. Silmad nagu rebasel. Ta liigub peagi väljas ning kuuleb läbi külaümbruse. Ta ei ole vähe imestanud, nähes tänaval omavanust poissi skaudirõivades. Siiski ei oska ta mõelda asjast rohkem.

Õhtu saabub orgu ja külla. Sinakad uduvarjud ujuvad põldudel ja karjamaal, videvik puistab jahedust. Hanss nõjatab vastu roovikaeda, hingab sügavasti männametsast hahtuvat värskust. Sääl kuuleb ta metsast laulu. Üle pedajalavade paiskab suitsu, vahetevahel tõusvad üksikud sädemeparved kõrgemale. Midagi ebaharilikku on see. Ent ta läheb uuesti majja, heidab magama ning näeb und seiklustest haldjatega.

Ärgates rabistab vihma vastu aknaruutusi. Mis teha muud kui lugeda! Ta loeb, mis juhtumisi puutub kätte. Jutus Prantsuse revolutsioonijast. See ei riku üksnes ta tuju, vaid isugi. Õhtuks lakkab vihm. Värske tuul pühib hallid pilved laiali, õhtupäikese kiirtes särab mets, mis nagu oleks supelnud värskes rohelises.

„Homme saame hääd ilma“ seletas onu. Hanss enam ei läbenud seista toas. Metsast kostis mingi plekkriista alaline kolin, segi noorte hõisetega ja jutuga. Võõras võlu erutas poissi tugevasti, ta süda oli veel vastuvõtlik kõigile salapärasele ja romantilisele.

Kell üheksa hommikul! Kullane päikeseratas tinases taevas. Üksikud udunarmad ripuvad veel siin-sääl puude küljes. Oja hüpleb ning purskab rutates oma asemes. Metsas raputavad männad ja kuused viimseid veepiisku latvadelt. Rähn alustab harjunud ametit: tokk, tokk, tokk!...

Hanss tunneb teda, rähna. See teda ei kohuta. Aga silla kohal oli ta kohanud poissi, kes pesi riideid.

Ta ei saa aru. Ons see seesama mets, mis varem? Talle tundub, nagu oleks ta Robinson, kes ühel päeval leiutas, et ta ei ela saarel ainukesena.

Tasa! Kas pole need kirvelöögid, mis ta kuuleb? Ons need puuraidurid? Eil See on ainult rähn, kes leulub oma vana laulu. Tokk, tokk, tokk! Ent siiski! Kuuldub kaja Tokk, tokk, tokk! Siin on värskete teerada, sääl puusillake üle kraavi. Tont võtku, mis on siis juhtunud selle erakloomulise metsaga?

Uudishimu pakitseb Hanssus ning ta jälgib üht teerada, milles värsked jäljed on selgesti nähtavad. Ta sammub läbi pedajasalu. Sää!l hiilib keegi noor piilur temast mööda ning peidab enese vana kuuse varju, kehahoidmises ning liigutustes nagu indiaanlane.

Hanss pingutab silmi ning katsub selgitada, milles asi seisab. Sää!l kargab tema lähedalt järsku keegi teine piilur põosastikust ning ruttab talle järgi. Kõik möödub, ilma et kumbki lausuks sõnagi. Mõlemad kaovad puude vahele ning mets on vaikne nagu varem.

Rähn ei ole näinud midagi, ning väsimatult klopib ta tokk, tokk, tokk! Hanss läheb mõttes edasi. Sää!l avastub suurepärase, päikesest üleujutatud vaade. Rida valgeid telke. Sinised läbipaistvad suitsupilved tõusvad õhku. Kui naelutatud jääb ta seisma, vaadeldes imestanult kaunist vaadet. Näeb ta und või on see tõde?

See on neljanurgeline plats, ümbritsetud tugevate kõitega. Keegi poiss toidab lõket, mille kohal ripuvad nõgised keedunõud. Kanarbikupõosastele on laotatud pesu kuivamiseks, ning sää!l ülal vingerdab pika ridva küljes kollane lipp.

See meeldis talle. Hanss tahaks neid kõiki näha, piilureid, kes tohivad elada siin laagris, ta tahaks neid tundma õppida ning nendega seltsida. Aga ta aetakse minema, sõimatakse, võibolla koguni antakse tubli nahatäis. Ta mäletab, kuidas ta korra külas salka noormehi jälgis, kelledega tal tekkis kohe raskeid vahejuhtumisi.

Kokapoiss ongi juba näinud teda ning astub ta poole. Hanss taganeb veidi.

„Hei, sina, viitsid sa minuaga põletispuid korjata?“

Kas ta viitsib? Muidugi! Ilma pikemalt mõtlemata tegi ta seda. Lühikese aja pärast oli kogunud laagrisse terve trobrikond skaute. Jutustati igasugu lõbusaid lugusid; söödi isukalt hernesuppi. Hansski tegi kõik kaasa. Ning kui ta kõneles äraminekust vastati sel. ele imestanud nägudega. Ta pidi lubama peagi tagasi tulla.

Hansule ei olnud kerge andestada skautidele, et nad olid vallutanud ühe osa ta armsast metsast. Kuid ta ei olnud kuulnud neist midagi kurja ning seepärast pidi neid kohtlema kui häid sõpru.

Järgmisel varahommikul sammus ta jällegi laagrirada, jõi kohvi uute sõpradega, sõi sää!lküpsetatud leiba, pani käed külge puhastamisele, telgi kohendamisele, lühidalt — tegi kõiki töid, mida oskas leida

laagrijuht. Hiljem võttis osa õpinguist, huvitavatest mängudest, suples ühes teistega lähedas jões, milles skaudid juba olid leidnud seks kohase paiga.

Skautid kohtlesid teda juba kui omasarnast. Üks õpetas talle eriti meeleldi laagri-rielu oskusi, jutustas talle huvitavaid seiklusmänge, õpetas jälgedelugemist ja muid piilurioskusi.

Hanss võib ainult kuulata, vaadata ja imetleda. Talle tundub, nagu oleks ta rumal, väike poiss sõprade kõrval, kes näivad teadvat kõiki metsaelu saladusi.

Need olid Hansule puhtad õnnepäevad. Kord hommikul jällegi metsa tulles, juhtus siiski midagi vahele. Keegi piilur sõnas talle: „Ah, oled sa jälle siin, rumal poiss!“ Sellega ei võinud Hanss leppida. Ta tegi järsu pöörde ning tahtis otsekohe minna, et skautidele siinoleku ajaks enam kunagi tagasi tulla.

Kuid sää!l seisis ta sõber, kes näis olevat salgajuht, hüüdis haavajat korrale, kõnetas Hanssu sõbralikult, juhtis ruttu ta tähelepanu muudele asjadele, ning varsti oli kõik unustatud.

Kui Hanss õhtuti nägi kodunt puude vahelt laagritule helki, siis tundis ta selgesti ühtlust metsasõpradega. Ta kuulis kikki kõrvu õõlauru, mille helid otsekuul sulasid ta südames:

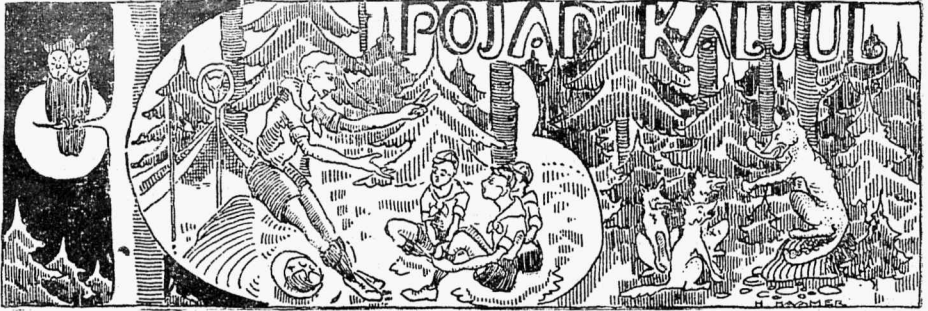
Nüüd uni, tule rutuga,
et magama ma jääks!
Ja kata oma kätega,
et väsimus mult lä'ks!
Ole homme parem
kui olid täna!
Ole homme parem
kui olid täna!

Laul kadus pikkamisi õovaiikusesse ning Hanss uinus naeratusega huulil, nagu puhkaks ta ühes teistega õitseval kanarbikul telgi varjus.

Ühel päeval surus laagrijuht tõsiselt metsavahi kätt. Oli lahkumispäev. Telk kisti maha ning pakiti kokku, maa tehti tasaseks, kivid pilluti laiali, nõnda, et võis näha ainult nõrku jälgi möödunud laagrist. Vaikne Ardennikülake sumises skautidest. Hanss oli kurb. Vahest kadusid ta sõbrad alatiseks.

Lahkumistund oli käes. Kõik surusid ta kätt. Rongi liikuma hakates lehvitasid kaabusid, hüüdsid hüvastijätmiseks rühma hüüdeid. Ning kui rong oli kadunud kää-naku varju, tundis Hanss, nagu oleks ta kaotanud midagi kõitvat ning hääd. Ta suutis vaevalt tagasi hoida nuttu.

(Järgneb).

On teie karjal tootemit? Minu karjal on see, meie enda valmistatud ja selle üle oleme tõsiselt uhked. Kuid olen kuulnud, et on palju karju, kellel ei ole tootemeid, kes seda seni ei ole suutnud muretseda.

Ent miks siis lasta teha tootemit, kui teda ise teha on väga kerge, kuigi see nõuab rohkem vaeva kui raha.

Kui teid kutsutakse hundipoeegadeks, kui õpite

nende kombeid, kui kannate hundipäa märki — miks olete jätnud siis oma karja ilma hundipäata?

Jüripäeval tulen oma karjaga teile külla — kindlasti on siis meil mõlemal tootemid!

Akela.

Kari! Kari! Kari!

Koguge ümber nõupidamistule ja avage kõrvad tarkadele sõnadele, mida räägib Akela, vanahunt.

Mul on meeles aktus mullusest Vabaduspäevast, millest võtsin osa ühe hunduga. Nagu harilikult kombeks, orkester lõpuks mängis isamaahümni. Arusaadavalt mu noor sõber tõusis sirgesti püsti ja laulis tugevasti kaasa.

Samal ajal aga ma ei võinud jätta tähele panemata, et oli palju poisse ning samuti täiskasvanuid, kes kohendasid riideid või trügisid saalist välja meie pühliku hümniga mängimise ajal.

Just seepärast olin rahul oma väikese sõbraga, ja olen kindel, et suur osa poisse ja täiskasvanuid kes nägid teda, on tänavusel Vabaduspäeval palju mõistlikumad.

Saage peagi osavaks dšunglitarkustes ning teie kütmine olgu õnnelik.

Akela.

Naer on terviseks.

Just praegu nägin kõige ebaharilikumat hundut maailmas — hundut, kel ei olnud naeratust näos. Tõeliselt, kaugel naeratusest, tema hoopis nuttis.

Juhuslikult oli ta kukkunud maha, kriimustanud põlveotsa ja nüüd lõugas nii valjusti, et arvasin, nüüd jooksevad kohale kõik halastajaõed, tuletõrjujad ja politseinikud.

Oleks olnud palju parem ja palju enam hundu kommetele vastav, kui see poja oleks hõõrunud silmi ja — naernud. Teinekord tõi see ei ole naermiseks tahtmist — tahaks karjuda, kuidas hääl annab, aga tuleb katsuda meeles pidada, et hundu kunagi ei nuta.

Kui on raskusi, muret või valu — katsege naeratada ja ületa seda tundmust. Nii teeb õige hundipoeeg.

Värske Jälg.

Paar lahket sõna.

Eile õhtul kohtasin hundut, kes ütles, tal ei olla võimalust hääteigusid teha igapäev, kuigi ta seda on püüdnud kõigest hingest. Arusaadavalt võib tulla mõni päev, püüa kuidas jõuad, kuid keegi ei näi tarvitavat abi. Ent siiski võite teha häätegu — ütlege kellelegi midagi tõsiselt hääd.

Olete muidugi tähele pannud, kui palju inimesi on hoolimatud teiste tunnete vastu; isegi siis, kui nad ei ole halvastujus, ütlevad nad mõtlematult teistele halba.

Kui olete tubli hundu — ja ma usun, et seda tahate olla kõik — teete alati teisi õnnelikumaks, kui ütlete neile midagi lahket.

Vanahunt.

„Eesti Skauti“ ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik maksab 150 senti, skautidele ainult pool krooni.

Võistluse „Tunne oma kodumaad!“ võitjad (vasakult paremale):

1. Karolus Kuhlberg — Tartu I r. Kure salgast.
2. Rein Saral — Tartu V rühma Öökulli salgast.
3. Valter Hür — Tartu V rühma Öökulli salgast.

Rakvere hundipoegade kari koosneb praegu ligi kolmekümnest päkapikkusest uhuust, kui välja arvata vanahunt, kes küll näib olevat sündimisest saadik Koljati poolvend. Karjal on kasutada s/s „Kalevi“ ruumid, kus lüüakse igapäev ping-pongi, nii et mürtsub. Kari tahab korraldada lähemal ajal võistlusi mitmel alal, nagu kabes, males ja muus. Seepärast need hundud siis nii mürtsuga treenivadki.

Küll siis kirjutan enam, kui rabelemised juba möödas.

Lilla Uhuu.

Tallinna hundipoegade pere sünnipäev.

Tallinna hundipoegade pere, mis on kohalikus malevas keskorganikis karjadele ja üksikutele hundipoegadele, on aastate kestel rohkesti tööd teinud karjade tööõimaluse parandamiseks ning tegevusviljakuse süvendamiseks.

Pere algas tegevust kuue aasta eest. Sel ajal oli peres kõigest kaks karja, Muraste ja Tulveni kari, kokku umbes 40 hundipojaga, kassa ja varandust kõigest mõned kroonid. Kuid 1. veebruaril 1929 oli peres juba viis karja umbes 155 hundipojaga, kassa ja varandust 84 000 senti.

Tööd ei ole tehtud asjata, pere on kasvanud. Juhid on teotsenud õiges suunas ning hundipojad on asjast järjesti rohkem huvitatud.

Pere juhid on alati püüdnud koondada noori, luua nende vahel sidet, laiendada nende silmaringi. Seks on korraldatud laagreid, kõnekoosolekuid, pidusid, kursusi, väljasõite, loenguid, jõulupüüdhüid.

Perel on olemas ilus raamatukogu 600 raamatuga. Peres töötavad samuti näite-, spordi- ja muusikaringid.

Kuus aastat on teinud pere vagusasti tööd osava pere-vanahundi Jaan Hünersoni juhatusel. Pere huntideks on olnud nskm. R. Tulven pere asutajana, hunt A. Jürgens, nskm. R. Madisson, hunt A. Milender. Praegu on perehant K. Verrov, abiks H. Martson.

25. veebruaril pühitseb pere kuundat aastapäeva pidulikult.

Ei ole pardipoeg, vaid hundipoeg!

Meie ajakirjas ilmus võistlus hundudele, kus tuli antud häälikutest moodustada lause. Häälikuteks olid võistluses —

I. H. H. L. J. T. E. S.

Parima lahenduse saatis meile hundipoeg Ennu Hellkäpp, kelle lause kõlas järgmiselt:

„Jga hoolas hundipoeg loeb ja tellib Eesti Skauti.“

Tõepoolest on Ennu alati viksisti lugenud hundude seitungit ning kogunud talle tubli hulk tellimisi.

Akela

Harry Haamer läks hundude juurest kalameeste sekka.

3. veebruaril, oli NMKÜ saali kogunud tubli koguke poisse, kes tulid Tartus viimast korda tervitama sõpra Harryt.

Aktuse avas poisteosakonna sekretär skm. A. Kasak, kes teatas, et Harry on lõpetanud ülikooli, lahkub nüüd kutsehuvides Tartust ja läheb kodukohta, Saaremaale kalameeste sekka kirikuõpetajaks.

Skm. Kasak andis üle suurele poistesõbrale Harryle NMKÜ poistelt auaadressi. Harry vastas, õhutades poistes hoogu, tugevust ja vastupidavust, lubades vahetevahel ikkagi vaatama tulla endiseid sõpru. Lahkumisõhtu lõppes lauluga „Eestimaa, mu isamaa“.

Onu Sam.

SALATÄHESTIKUD.

Tõlkinud H. P.

Parim salaühenduse pidamisviis on salatähestik ja šiffer. Viimaseid kasutati juba vanal ajal ühenduse pidamiseks sõjaliitlaste vahel, kui oli tarvis täielikku saladust, kui teadete lugemine vaenlase poolt oleks toonud asjaosalisele paratamatult hädaohtu.

Tänapäeval tarvitatakse salatähestikke paljudes maades salajaste riigiteadete edasiandmiseks ja sõja ajal kaitseväävõimudes väeosadega ühenduse pidamiseks.

Skautidele on salakirjad vahendiks, mis rikastab skautlike tegevusalasid ja mängusid mitmekordselt. Neid on võimalik kasutada välisskautlemises, niisama ohtrasti aga ka tubases tegevuses. Salakirjade tarvitamine toob kaasa kogu tegevusse salapärase võlu, huvitab skaute alati ning juhib neid leidlikkusele ja skaudiosavuse kasutamisele.

Võib välja mõelda igasuguseid salatähestikke, tarvitades tema aluseks võtmesõna. Allpool on näide tähestikust, mis tihti tarvitusel Austraalia skautide juures:

Võtmesõna peab koosnema viiest või kuuest tähest. Näiteks SKAUT.

Võti kujuneks siis järgmiselt:

SKAUBDEGHI
ÜÖÄÖVRPONMLJ

Olles kirjutanud võtmesõna, näete, et sellele järgnevas tähestikus puuduvad need tähed, mis võtmesõnas juba esinevad. Seepärast ei või tarvitada võtmesõnaks sarnaseid sõnu, kus üks täht esineb kaks ehk enam kordi.

Nüüd on mahutatud kogu tähestik kahele reale, igas reas 11 tähte, kusjuures J on jäänud üksikuks täheks, et tähestikku muuta veelgi keerulisemaks. Kirjutades salateadet, tarvitate nüüd ülemises reas esinevate tähtede asemel alumisi tähti ning samuti vastupidi: alumises reas olevaid tähti väljendate salakirjas ülemistega. J on siin muidugi alati J. Kirjutamise juures võite veel tarvitada seda kavalust, et grupeerite tähed kuuekaupa, nagu allpool tehtud. See kaotab vastaspoolel igasuguse võimaluse võtit leida ka sõnade pikkuse abil.

Tarvitades ülaltoodud võtit, kirjutaksime järgmiselt:

IGALE SKAUDILE EESTI SKAUT
LNÄIOÜ ÖÄÖPLI OOOÜVL ÜÖÄÖV

Nurga tähestikus loobume tähtedest ja tarvitame nende asemel nurki ja punkte. See on üsna lihtne tähestik ja kergesti loetav, kui igal asjaosalisel on ärakiri võtmest.

Tähestiku aluseks on umbes sarnane joonte asetus, nagu tunneme mängus „trips-traps-trull“. Esimene joonis on ainult täisnurkadega ja käib tähestiku esimese 18-ne tähe kohta, teine joonis on ülejäänud 5-le

	S	K	A	U	T
S	A	B	C	D	E
K	F	G	H	I	J
A	K	L	M	N	O
U	P	R	S	T	U
T	V	Õ	Ä	Ö	Ü

Sõna SALADUS tähistatakse siis järgmiselt:

UaSsAkSsSuUa.

Järgmises tähestikus on vaja teada ainult võtme arv, ja siis on kõik käes.

Tahame sõbrale saata teate: TÄNA KELL VIIS. Näiteks teame mõlemad, et võtmearv on 321. Muudame teate salajaseks, kirjutades esmalt saadetava teate ja siis selle tähtede kohale võtmearvu nii mitu korda, kui palju meil on tähti teates:

3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
T	Ä	N	A	K	E	L	L	V	I	I	S

Nüüd tuleb meil harilikus tähestikus nii mitu tähte edasi lugeda, kui seda näitab tähel olev arv. Näiteks T jaoks loeme edasi 3 tähte, mis annab meile Ö (1 — U, 2 — V, 3 — Ö). Salakirjas tuleb seetõttu T tähistada Ö-ga; Ä asemele kirjutame (Ö, Ü) Ü; N asemele O, jne. — Meie teadet nüüd võtmearvu järgi ümber seades, saame:

ÖÜÖE M HON ÖLKT

Teie sõber võib nüüd teate lahendada, asetades võtme arvu tähtede kohale ja lugedes tähestiku järjekorras nii mitu tähte tagasi, kui palju nõuab võtmearvu vastav arv. Kui teates tuli saata viimane tähestiku täht, s. o. Ü, ja tema kohale sattus 3, siis kirjutate D, sest algate lugemist jällegi tähestiku järjekorras algusest pääle (A, B, D) ja Teie sõber, leides D peal 3, loeb kolm tähte tagasi ja saab kätte viimase tähestiku tähe (Ü).

Väga salajane tähestik, mis võtab mittekaasteadjalt isikult pea igasuguse lahendusvõimaluse, kuid seejuures on asjaosalisele lahendada väga kerge, on alljärgnev.

Tahame näiteks järgmise teate edasi anda: MEIE KOHTAME TÄNA KELL NELI RAUDTEEJAAMAS. Märgime selle järgmiselt:

M	H	Ä	L	A	J
E	T	N	N	U	A
I	A	A	E	D	A
E	M	K	L	T	M
K	E	E	I	E	A
O	T	L	R	E	S

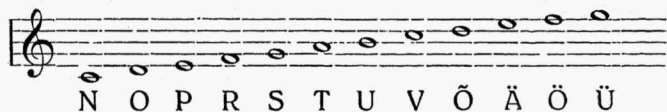
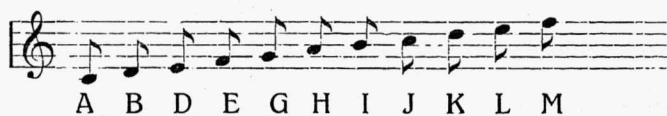
Te näete, et sõnad on kirjutatud järjekorras ülalt alla. Nüüd kirjutate tähed sarnastes gruppides, mis võrduvad arvuliselt ja järjekorras hariliku lause gruppidele.

MHÄL AJETNNU AIAA EDAE MKLT MKEE-IEA OTLRES.

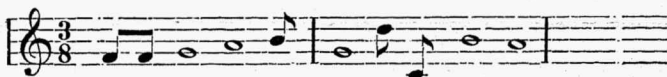
Olles sõbraga varem kokku leppinud võtmearvu suhtes, et ülalt alla ja vasakult paremale on kuus tähte (või rohkem, kuidas ise soovite), võib lugeda Teie teadet üsna kergesti, asetades tähed järjekorras üksteise alla kuuekaupa ridadesse.

Ka nooditaolise välimuse võite anda salateatele, kui võti on varem poolte vahel kokku lepitud:

Tähestik oleks siis järgmine:

Ja sõnad näeksid välja sarnaselt:

Mida rohkem see õigetele nootidele sarnaneb, seda parem.

Nüüd toon võrdlemisi keerulise võtme, mis on aga väga kindel abinõu Teie saladuse pidamiseks. Joonistage nelja lahtriga tabel, nagu kujutatud joonisel. Esimesse lahtrisse asetage arvude 1, 2, 3 kuus kombinatsiooni ja nummerdage järgmised lahtrid vastavalt I-ks, II-ks ja III-ks. Kõige pealt olgu Teil aga kokku lepitud kaaslasega, kellele teate saadate, mitu tähte lai on igaüks neist kolmest reast. Kui see on praegusel korral näiteks neli, siis anname edasi teate:

REBASED LÄHENEVAD IDAST. VARJAKE ENNAST METSAS.

Nüüd kirjutame teate päris harilikult ja tähtede pääle arvud ses järjekorras, nagu nad on toodud arvude lahtrites:

1231322132313123211231322132313123211231

REBASEDLÄHENEVADIDASTVARJAKEENNASTMETSAS

Esimese tähe R peal on 1 - R läheb siis esimesse lahtrisse; E kohal on 2 - E läheb teise; B kohal 3 - läheb 3-sse. Ja nii talitame edasi. Kui on kirjutatud neli tähte igasse lahtrisse, nagu varem oli kokku lepitud, siis algame uue reaga.

On kogu teade paigutatud niiviisi tähthaaval lahtritesse, võtame iga

lahtri tähed ja seame nad nagu sõnavahedega ritta, pannes aga iga lahtri viimase tähe alla punktikese märgiks, et lahter sääl lõpeb:

123	RALN	EEDH	BSÄE
132	VDAV	AISR	EDTA
213	ANAE	IESM	KENT
231	TS	S	A
312			
321			
Arvud	1-ne	2-ne	3-as

RAL NEEDH BS ÄEVDVAV AIS REDTAANA EJESM KENTTSSA

Kui teiega ühenduses oleja saab selle teate, ja on tuttav lahtrite paigutuse ning tähtede all olevate punktide tähendusega, siis tuleb tal lihtsalt tähed paigutada lahtritesse tagasi, kirjutada arvud lahtriarvude järjekorras, tähed lahtritest arvude alla seada ning teadet lugeda.

Vahest otstarbekohasemaid ja kindlamaid on salatähestik, mida õppisin tundma hiljuti. Tema võtmeks on arv, mis tuleb pidada meeles, näiteks 482.

Võtme arv määrab ära tähtede arvu reas ja kirjutatakse nii mitu korda järjestikku, kuni on kõik sõnad nende taha paigutatud.

Oletame, et soovime edasi saata teate:

ÕÖKULLID PEIDAVAD END JÕE KALDAL.

Siis kirjutaksime selle sarnaselt:

4	ÕÖKU	4
8	LLIDPEID	8
2	AV	2	..
4	ADEN	4
8	DJÕEKALD	8
2	AL	2	..

Salakirja seame kokku lihtsalt, kirjutades tähed ülalt alla ükskõik mitmetähelistes gruppides, et nad jätaksid lause ilme:

ÖLAAD AOL VDJLK IEÕU DNEPK EAILDD

Kui Teie kaaslane nüüd saab selle teate, tuleb tal esmalt kindlaks teha, mitmes reas on teade. Ta leiab selle, seades tähed võtme arvu järgi gruppidesse:

ÖLAA-DAÖLVDJL-KJ-EÕUD-NEPKEAIL-DD

4 8 2 4 8 2

Kohe selgub, et ridu on kuus, ja seepärast märgib ta kuuete reale punktikesi vastavalt võtme arvule.

Nüüd paigutab ta tähed ülalt-alla järjekorras punktidele ja loeb seepeale teate.

On täiesti võimatu neil isikuil seda lugeda, kel puudub võtme arv ja ettekujutus selle tähestiku saladusest.

„Eesti Skaut“ jagab auhindu.

Võitsid Paide ja Pärnu malevad.

Nagu eelmises numbris juba lühidalt teatasime, langes „E. Sk.“ №4 parema teate auhind Paide malevale, kust saadeti teade „Paide Emapäev sisuka eeskavaga.“ Auhinnaks aastakäik „Eesti Skauti“.

Teadete hindamisel võeti seekord arvesse skautide agarust „E. Sk.“ tellimises. Auhinnatud teatest on näha, et Paide maleva oskas leida otstarbekohase viisi „E. Sk.“ tellimiseks ka kehvematele skautidele.

Käesoleva numbriga parema teate auhind, aastakäik „Eesti Skauti“, otsustati anda Pärnu malevale teate eest „Pärnus asutati skautide maleva“.

Toimetuse otsustas anda auhinna skautluse organiseerimistöö seisukohast. Selles on tehtud Pärnus tublisti tööd, kasvades välja lühikese aja jooksul üksikust skautrühmast iseseisvaks malevaks.

Toimetus.

Pärnu 2. rühm — Eesti nooremaid.
Grupp 2. rühma skaute. Alates vasakult teisest istuvad: Rühmajuht Tammann, van. sk. Pais, abijuht Kampmann. Rühm on praegu 23. liikeline, neist 7 algajat.

Pärnus asutati skautide maleva.

Pärnus on praegu kaks skautrühma ja üks hundipoegade kari. Kuna Pärnu maakonnas on oodata skautrühmade asutamist, kerkis vajadus kohapäälse keskorganisatsiooni loomiseks. Novembris peeti Pärnus juhtide koosolek, millest võttis osa pääl skaudivanemate veel Skautmasterite Kogu juhataja skm. Elm. Vardja, kelle ettepanekul otsustati asutada maleva. Maleva juhiks valiti 1. j. sk. Otto Kevardt, kes varem olnud malevajuhiks Valgas ning praegu juhib Pärnus hundipoegade karja. Maleva

staabi vanemate liigete kandidaatideks otsustati esitada sõprade seltsi päakoosolekule:

Maleva vanemaks hra dir. Mühlbach, abivanemaks hra maj. Kulbuš ja hra dir. Krull, sekretäriks hra Vanatoa. Maleva staabi nooremate liigete valimine, eelarve ja tegevuskava kokkuseadmine jäi järgmise koosolekuks.

-r-

Emad nähku poegade püüdeid.

Tartu 4. rühm pühitses 9. aastapäeva 13. jaanuaril NMKÜ ruumes. See päev kujunes rühmas suursündmuseks. Iga skaut tõi oma ema kaasa rõõmupäevast osa võtma.

Avamarssi mängisid rühma skaudid keelpillidel. Algas töotuseandmine. Üles tõstes kolm sõrme lipu poole ja kirjutades nime töotuslehele, anti ema silmade all töötus „truuks jääda skaudi seadustele ja nende järele talitada.“ Uusi töotusmärke said kõik skaudid.

9. aastamärgi löi lipuvardasse maleva juht skm. K. Liping, milline tegevus jäädvustati plaadile.

Pääl ametlikku osa oli teelaud, kus jõuluvana jagas kingitusi. Hiljem laulud ja mängud üheskoos emadega, kuni kell 23. ühises skautringis lauldi „Eestimaa, mu isamaa.“

Onu Sam.

Juhioskus süvendab skautlemisoskust.

Salgajuhtide kursused, mis Tallinna skautide malevas algasid sügisel, on jõudnud lõpule. Käesoleval kuul juba alati eksamitega, mis kestavad arvatavasti Jüripäevani. Seega saab Tallinna maleva Jüripäevaks hulga uusi vilunud juhte. Salgajuhted on õppinud kursustel palju uut, võies tegutseda edespääl paremate tagajärgedega. Sellelaadilisi kursusi katvaseb maleva korraldada igal aastal Praegust kursust peeti järjekindlalt igal pühapäeval 2½ tundi.

V. B.

Skautitöötus Vabariigi aastapäeval.

Tallinna skautide maleva VI rühm korraldab 24. veebruaril skaudi pühaliku töötuse andmise tseremonii, millest osa võtavad ka rühma juure kuuluvad vanemad isikud. Pärast töötuse andmist korraldatakse lõke, kus salgad esinevad enda kombineeritud hüüete, laulude ja mängudega. Rühmas ilmub järjekindlalt kaks korda kuus „VI. rühma teated“, kus avalatakse käskkirju, koosolekute tähtsamaid otsusi ja muud rühma puutuvat. V. B.

Hoogus tegevusaasta Puka rühmas.

Küünlakuu alul pidas Puka skautide rühm aastakoosolekut.

Rühma vanemaks valiti hra Richard Põdder ja juhiks sk. August Raudsepp. Mõeldud tegevusaasta oli rühmal võrdlemisi, hoogus. Nii korraldati laager, kaks pidu ja hulk harjutusi. Kavatsus on korraldada paastukuul aastapäeva-pidu.

Rühm on registreeritud Valga malevasse. Koosseisu kuulub praegu 16 liiget, nende hulgas kaks teisejärgu skauti. V.—der.

Mustveest kostab hundide hulmist.

Mustvees töötas seniajani ainult skautide rühm. Hoolimata kehvadest töötamisoludest, tugevast joomakommete austamisest ja koolijuhataja vastuseisemisest, on kogunud Mustvee skautrühma väike, kuid tüse kogu noori. Rühmavanemaks on herra Luning, kes skautlust toetab õige soojasti ning kelle algatusel skaudid saavad kasutada ühe toa rühma koduna.

Viimasel ajal on asutatud ka hundipoegade kari, millele vanahundiks on samuti herra Luning. Rühmajuhi eemalviimise tõttu juhatab skaute ja hundipoegi rühma vanemskaut Kuusik. Skm. Elm. Vardja oli esimene skautlik külaline Mustvees.

—r—

Kolu üksiksalk ei maga.

Kolu skautide üksiksalk, mis asutati vaevalt aasta tagasi, on tegutsenud võrdlemisi edukalt. Salk allub praegu Paide malevale ja temasse kuulub 11 skauti.

Salgal ei puudu ka oma lipp. Juhiks on praegu sk. Raimond Peters. Suvel kavatses Kolu skaudid korraldada kolmepäevalise laagri ja osa võtta Paide maleva kavatsuselolevast laagrist. K—u.

Energiline skaudisõber lahkus Paidest.

Hiljuti Paidest lahkunud end malevanema hr. Egloni asemel valiti uueks malevanemaks kpt. Preisberg ja abiks hr. Lemmits.

Hr. Eglon töötas Paide malevas üle nelja aasta. Valiti alul I. rühma vanemaks, hil-

jem malevanemaks, millises ametis püsis senini. 1924. a. asutati tema algatusel Paide Sk. Sõprade Selts, kus oli samuti seni esimeheks. Paide maleva suur edu tuleb panna eeskätt just hr. Egloni energia arvele, kes suurel määral on osa võtnud maleva tööst. K—u.

Petseri skaudid suuskadel.

Jaanuari kuu lõpul matkasid suuskadel skaudid A. Rätsep, L. Rätsep ja E. Mülbach Petserist Vastseliina kaudu Võrru. Teekond, mille pikkus 47—50 klm, sõideti 6½ tunniga, välja arvatud peatused.

Rühma omavahelised suusavõistlused peeti 3. veebruaril, millest võttis osa 10 skauti, rühma kohta küllalt suur arv. Võistlejad olid enamasti algajad.

Lõpptulemused osutasid:

- 1500 m. (üle 17 a.): 1. A. Rätsep. 6 32,1
2. L. Rätsep.
1500 m. (alla 17 a.): 1. N. Kleinson. 8.04,5
2. A. Krasna.
3. A. Mölder.
3000 m. (mõlematele): 1. A. Rätsep. 14.23,2
2. L. Rätsep.
3. N. Kleinson.

Harry.

Paidelased võistlevad kelgutamises.

Paide skautide maleva korraldas 15. jaan. rühmadevahelised tüukekelkude ja ping-pongi võistlused.

Tüukekelkude võistlusest, millise tee pikkus oli 2 klm., võttis osa 8 skauti. Neist tuli esimeseks sk. A. Tõnup (I r), ajaga 6,22 sek.; teiseks sk. F. Einmann (II r.) ja kolmandaks sk. A. Rooman (I r.).

Ping-pongi meistriks A-klassis tuli sk. M. Oja (I r.) ja B-klassis sk. Reinart (II r.).

K—u.

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Antavad		Antud	
		Tellimised	Summa	Tellimised	Summa
Lääne	62	39	19.50	17	
Narva	143	91	45.50	100	
Nõmme	125	79	39.50	30	
Paide	170	109	54.50	71	
Petseri	20	13	6.50	12	
Pärnu	36	22	11.—	82	
Rakvere	73	46	23.—	61	
Saare	106	68	34.—	40	
Tallinna					
" skaud.	273	173	86.50	26	
" hundip	47	31	15.50		
Tartu	32	206	103.—	97	
Valga	76	49	24.50	29	
Võru	116	74	37.—	11	
		1000	500.—	576	

Nr. 6 ilmub 20. märtsil 1929 a.